

- Den undersökta åtgärden ansågs felaktigt vara en allmän åtgärd, vilket även det strider mot artikel 107 FEUF.
- Det gjordes en oriktig bedömning av huruvida det förelåg ett undantag från den generella nationella skatteordningen som referensram, vilket strider mot artikel 107 FEUF.

Klaganden anser att tribunalen på flera punkter har åsidosatt artikel 107.1 FEUF och principen om skatteneutralitet, och ur flera aspekter själv har väsentligen kompletterat eller till och med ersatt kommissionens resonemang i det angripna beslutet, vilket i sig är grund för att upphäva den överklagade domen.

⁽¹⁾ Dom av den 15 november 2018, Sigma Alimentos Exterior/kommissionen (T-239/11, ej publicerad, EU:T:2018:781).

⁽²⁾ Kommissionens beslut 2011/282/EU av den 12 januari 2011 om [skattemässig avskrivning av] finansiellt mervärde vid förvärv av aktieinnehav i utländska företag nr C 45/07 (f.d. NN 51/07, f.d. CP 9/07) som Spanien har genomfört (EUT L 135, 2011, s. 1).

⁽³⁾ Dom av den 21 december 2016, kommissionen/World Duty Free Group m.fl. (C-20/15 P och C-21/15 P, EU:C:2016:981).

Överklagande ingett den 25 januari 2019 av World Duty Free Group, S.A., tidigare Autogrill España, S.A., av den dom som tribunalen (nionde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 15 november 2018 i mål T-219/10, RENV, World Duty Free Group mot kommissionen

(Mål C-51/19 P)

(2019/C 112/36)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: World Duty Free Group, S.A., tidigare Autogrill España, S.A. (ombud: advokaterna J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, och A. Lamadrid de Pablo)

Parter som har intervenerat till stöd för klaganden i första instans: Konungariket Spanien, Förbundsrepubliken Tyskland och Irland

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen meddelade den 15 november 2018,
- bifalla talan om ogiltigförklaring och ogiltigförklara det omtvistade beslutet,
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Tribunalen meddelade den 15 november 2018 domen T-219/10 RENV, World Duty Free Group/kommissionen ⁽¹⁾, som är föremål för förevarande överklagande. Tribunalen ogillade i den domen klagandens talan om ogiltigförklaring av Europeiska kommissionens beslut av den 28 oktober 2009 ⁽²⁾ om "finansiellt mervärde" enligt artikel 12.5 i den spanska lagen om beskattning av juridiska personer.

Klaganden åberopar en grund till stöd för överklagandet. Grunden avser felaktig rättstillämpning i den överklagade domen avseende tolkningen av artikel 107.1 FEUF och begreppet selektivitet.

Klaganden gör bland annat gällande att tribunalen

- gjorde fel i samband med fastställandet av referenssystemet vid det första steget av selektivbedömningen,
- gjorde fel i samband med fastställandet av det syfte utifrån vilket de olika rättsliga och faktiska situationerna ska jämföras vid det andra steget i selektivbedömningen,
- gjorde som en följd av detta fel när den fördelade bevisbördan och tillämpade proportionalitetsprincipen,
- i andra hand, gjorde fel i bedömningen att det saknades bevisning för orsakssambandet mellan omöjligheten för företag för att fusionera utomlands och förvärvet av aktieinnehav utomlands, och
- i tredje hand, gjorde fel när den avfärdade argumentet att åtgärden kunde delas upp i flera delar beroende på procentandelen för det kontrollerande innehavet.
- Förutom ett felaktigt rättsliga resonemang har tribunalen på flera ställen ersatt resonemanget i beslutet med sitt eget resonemang, och dess rättstillämpning är därigenom felaktig i dessa delar.

⁽¹⁾ Dom av den 15 november 2018, World Duty Free Group/kommissionen (T-219/10 RENV, EU:T:2018:784).

⁽²⁾ Kommissionens beslut 2011/5/EG av den 28 oktober 2009 om avskrivning av skatt på finansiellt mervärde vid förvärv av betydande aktieinnehav i utländska företag C 45/07 (f.d. NN 51/07, f.d. CP 9/07) som Spanien har genomfört (EUT L 7, 2011, s. 48).

**Överklagande ingett den 25 januari 2019 av Banco Santander, S.A. av den dom som tribunalen
(nionde avdelningen) meddelade den 15 november 2018 i mål T-227/10, Banco Santander, S.A. mot
Europeiska kommissionen**

(Mål C-52/19 P)

(2019/C 112/37)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Banco Santander, S.A. (ombud: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero och A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 15 november 2018,
- ta upp talan om ogiltigförklaring till prövning och slutgiltigt ogiltigförklara det angripna beslutet, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den 15 november 2018 meddelade tribunalen dom i mål T-227/10, Banco Santander, S.A. mot Europeiska kommissionen,⁽¹⁾ som detta överklagande avser. Genom denna dom ogillades den talan som klaganden hade väckt mot Europeiska kommissionens beslut av den 28 oktober 2009,⁽²⁾ om det ”finansiella mervärde” som regleras i artikel 12.5 i den spanska lagen om bolagsskatt.

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden en enda grund, som avser att det genom den överklagade domen har gjorts en felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, med avseende på begreppet selektivitet.